

Respect pentru oameni și cărți

LĂCRĂMIOARA M. ANDREI

ANOTIMPURI INVIZIBILE

Poezie

Editura
NEUMA

Cluj-Napoca
2017

CUPRINS

Întotdeauna / 5
Poveste de Crăciun / 6
Scrisoare pentru Lucia / 7
Cu buline roșii / 9
Inventar / 10
Elegia revederii / 11
Orașul se topește în zori / 12
Acasă / 13
Un muzeu ambulant / 14
Iarna / 15
Un colț din singurătate / 16
Când plouă tresar / 18
Aniversare / 19
Conversație / 20
Metamorfoză / 21
În cercul meu / 22
Azi mă joc de-a poezia / 24
Ecopoezie / 25
Femeie / 26
În mine crește un deșert / 28
Înserarea vine încet / 29
Poezie senină / 30
Scrisoare / 31
Vânătoare / 33
Pentru voi urc / 35
Vreau să cobor / 36
Drifturi poetice / 37
Bibliotecarul / 38
Porția de libertate / 39

- Flori pentru cai / **40**
Balada însinguratului / **41**
Eu / **43**
Singurătate / **45**
Toamna nu mai este un anotimp / **46**
Umbrela cu mâner din lemn / **48**
Radical din iubire / **49**
Portret / **50**
Oameni din făină / **51**
Jocul fără jucării / **52**
Îmi trag sufletul pe gaura cheii / **53**
Imobiliare / **54**
Gropile mele / **56**
În fiecare an / **57**
Bătrâna / **58**
În gheăta Bobotezei / **59**
Vânzătoarea de iluzii / **60**
Măsura lucrurilor e mama / **61**
Trecerea răsăritului / **62**
Zbor / **63**
Muguri de sticlă / **64**
Primăvara cu haiku / **65**
Limitele se sparg ușor / **66**
Exerciții de înțelepciune / **67**
Se întorc părinții acasă / **68**
Învierea / **69**
Sub zodia acrobației / **70**
De Black Friday lumea se învârte în cerc / **71**
Ecuația singurătății / **72**
Acasă când dorm visele / **73**
Despre noi / **74**
Anotimpuri invizibile / **75**

Despre autoare / **77**

Întotdeauna

Singurătatea răsare
când nu te aştepţi
ca o buruiană
din seminţe luate de vânt
și duse cât mai departe.

Trece prin piatră
se cațără
se strecoară
prin ceață
se înalță
cu rădăcina
înfiptă
în carnea mea
sângerând.

Poveste de Crăciun

Dimineața se strâng
ca un acordeon
un lăutar
cântă colinde
în centrul orașului.

Bradul împodobit
cu ghirlande
nu ajunge la cer
unde Fecioara Maria
se pregătește
să aducă pe lume
un fiu.

În cutia de carton
stau câteva monede
pentru
un vis de copil
în ajun de Crăciun.

Scrisoare pentru Livia

Livia, visele mele au început
să se strângă ca o lămâie păstrată
prea mult în frigider, pașii mei
șovăiesc pe trotuarul din fața casei
număr frunzele din cireș în gând
să nu mă audă vecinii.

Când ai plecat, mâinile mele tremurau
ținând strâns o fâșie din urma ta.
Îmi amintesc de copilărie
mama mă ducea până la poartă
când plecam la școală la oraș,
boabe de rouă atârnau de colțul
baticului și se spărgeau în cădere.

Livia, mi-ai spus să nu-mi fac griji
că te-ai făcut mare, dar eu
te văd prin păpușa blondă
pe care ți-am dăruit-o de ziua ta
la şapte ani.

Așa suntem noi
când pleacă copiii din cuib ne dau
grijile pe afară, aşteptarea e ca un fluviu
curge și duce cu ea bucăți din inima noastră.

Uitarea e spornică
cafeaua dă în foc, rămâne zațul,
cărări și gânduri lungi
străbat prin licoarea îngroșată.

S-au dus primăverile, vara arcuiește
peste memorie și iarna
se înghesue în trupul meu.